

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 52.658/1
van 4 januari 2013

over

een ontwerp van ministerieel
besluit 'tot wijziging van het
ministerieel besluit van
19 juli 1955 betreffende de
toepassing van de sociale
zekerheid op de door een
arbeidsovereenkomst voor de
binnenschippers verbonden
werkgevers en werknemers'

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

avis 52.658/1
du 4 janvier 2013

sur

un projet d'arrêté ministériel
'modifiant l'arrêté ministériel
du 19 juillet 1955 relatif à
l'application de la sécurité
sociale aux employeurs et
travailleurs liés par un contrat
d'engagement pour le service
des bâtiments de navigation
intérieure'

Op 27 december 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Sociale Zaken verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit 'tot wijziging van het ministerieel besluit van 19 juli 1955 betreffende de toepassing van de sociale zekerheid op de door een arbeidsovereenkomst voor de binnenschippers verbonden werkgevers en werknemers'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 3 januari 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Bruno SEUTIN en Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 januari 2013.

*

Le 27 décembre 2012, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre des Affaires sociales à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté ministériel 'modifiant l'arrêté ministériel du 19 juillet 1955 relatif à l'application de la sécurité sociale aux employeurs et travailleurs liés par un contrat d'engagement pour le service des bâtiments de navigation intérieure'.

Le projet a été examiné par la première chambre le 3 janvier 2013. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Bruno SEUTIN et Wilfried VAN VAERENBERGH, conseillers d'État, Michel TISON, assesseur, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Brecht STEEN, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Marnix VAN DAMME, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 4 janvier 2013.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

Door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een “bijzondere” motivering worden voorzien, heeft de wetgever tot uiting gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uitzonderlijk korte termijn. De aanvrager moet derhalve pertinente en voldoende concrete gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen) en waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen). De deugdelijke motivering van het verzoek om spoedbehandeling is een vereiste voor de ontvankelijkheid van de aanvraag. Nu het gaat om een formele motiveringsverplichting vermag de afdeling Wetgeving bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van een adviesaanvraag enkel rekening te houden met de erin opgenomen motivering.

2. In het voorliggende geval wordt het beroep op de procedure van de spoedeisendheid zowel in de adviesaanvraag als in de aanhef van het ontwerp verantwoord door de omstandigheid dat

- “- de Bijzondere Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen ten bate van de arbeiders der ondernemingen voor Binnenscheepvaart zich momenteel in een penibele financiële situatie bevindt waarvoor zo vlug mogelijk een oplossing moet gevonden worden;
- deze maatregelen toelaten de reeds lang aanslepende problematiek i.v.m. het tekort aan administratieve reserve (afdeling Maatschappelijke Zekerheid) en het structureel verlies van de Bijzondere Verrekenkas op te lossen;
- deze maatregelen toelaten om tot een snelle, noodzakelijke herfinanciering van de werkingsmiddelen (administratieve reserve) te komen;
- het tijd vergt om een programma, dat de bedragen van de tussenkomst van de werkgevers berekent, aan te passen. Dat er daarom geopteerd werd als aanvangsdatum voor de verhoging van de tussenkomst vanwege de werkgevers 1 november 2012 te nemen. Dat dit toelaat om de aangiftes voor het 3^e en 4^e kwartaal aan 1,65% te berekenen;
- de verschillende maatregelen goedgekeurd zijn door alle sociale partners in de vergadering van 9 mei 2012 van de Raad van Beheer van de Bijzondere Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen ten bate van de arbeiders der ondernemingen voor Binnenscheepvaart en nogmaals bevestigd in het advies van voormelde Verrekenkas van 5 september 2012;
- er, gelet op bovenstaande argumentering, dus geen sprake kan zijn van het plots opleggen van nieuwe verplichtingen of een aantasting van bestaande rechten;
- er bijgevolg geen betwistingen te verwachten zijn;

- door de inwerkingtreding van de maatregelen de goede werking en de continuïteit van de dienst, meer bepaald van de Bijzondere Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen ten bate van de arbeiders der ondernemingen voor Binnenscheepvaart, kan gewaarborgd blijven.”

3. Die motivering komt in essentie neer op het weergeven van de redenen voor de ontworpen regeling en het verantwoorden van de terugwerkende kracht ervan. Ze bevat evenwel geen pertinente en voldoende concrete gegevens die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State. Inzonderheid blijkt niet waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State.

De conclusie is dan ook dat de adviesaanvraag onontvankelijk is.

*

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En exigeant que les demandes d'avis dans les cinq jours ouvrables soient « spécialement » motivées, le législateur a voulu que ce délai, extrêmement bref, ne soit sollicité qu'exceptionnellement. En conséquence, le demandeur doit invoquer des éléments pertinents et suffisamment concrets susceptibles de faire admettre que les dispositions en projet sont à ce point urgentes qu'il faille nécessairement recourir à la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État (avis à communiquer dans un délai de cinq jours ouvrables) et pourquoi, au moment de la demande d'avis, il ne pouvait pas être recouru à la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois sur le Conseil d'État (avis à communiquer dans un délai de trente jours). La motivation adéquate de l'urgence constitue une condition de recevabilité de la demande d'avis. S'agissant d'une obligation de motivation formelle, pour apprécier la recevabilité d'une demande d'avis, la section de législation peut uniquement tenir compte de la motivation qu'elle contient.

2. En l'occurrence, le recours à la procédure d'urgence tant dans la demande d'avis que dans le préambule du projet est justifié par la circonstance que

- « - de Bijzondere Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen ten bate van de arbeiders der ondernemingen voor Binnenscheepvaart zich momenteel in een penibele financiële situatie bevindt waarvoor zo vlug mogelijk een oplossing moet gevonden worden;
- deze maatregelen toelaten de reeds lang aanslepende problematiek i.v.m. het tekort aan administratieve reserve (afdeling Maatschappelijke Zekerheid) en het structureel verlies van de Bijzondere Verrekenkas op te lossen;
- deze maatregelen toelaten om tot een snelle, noodzakelijke herfinanciering van de werkingsmiddelen (administratieve reserve) te komen;
- het tijd vergt om een programma, dat de bedragen van de tussenkomst van de werkgevers berekent, aan te passen. Dat er daarom geopteerd werd als aanvangsdatum voor de verhoging van de tussenkomst vanwege de werkgevers 1 november 2012 te nemen. Dat dit toelaat om de aangiftes voor het 3^e en 4^e kwartaal aan 1,65% te berekenen;
- de verschillende maatregelen goedgekeurd zijn door alle sociale partners in de vergadering van 9 mei 2012 van de Raad van Beheer van de Bijzondere Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen ten bate van de arbeiders der ondernemingen voor Binnenscheepvaart en nogmaals bevestigd in het advies van voormelde Verrekenkas van 5 september 2012;
- er, gelet op bovenstaande argumentering, dus geen sprake kan zijn van het plots opleggen van nieuwe verplichtingen of een aantasting van bestaande rechten;
- er bijgevolg geen betwistingen te verwachten zijn;
- door de inwerkingtreding van de maatregelen de goede werking en de continuïteit van de dienst, meer bepaald van de Bijzondere Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen ten bate van de arbeiders der ondernemingen voor Binnenscheepvaart, kan gewaarborgd blijven ».

3. Cette motivation revient essentiellement à reproduire les motifs sous-tendant les dispositions en projet et à justifier leur effet rétroactif. Elle ne comporte toutefois pas d'éléments pertinents et suffisamment concrets susceptibles de faire admettre que les dispositions en projet sont à ce point urgentes qu'il faille nécessairement recourir à la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État. Il n'apparaît pas, notamment, pourquoi, au moment de la demande d'avis, il ne pouvait pas être recouru à la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois sur le Conseil d'État.

Il y a lieu de conclure dès lors que la demande d'avis est irrecevable.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME